

**TYÖELÄMÄ- JA TASA-
ARVOVALIOKUNNAN LAUSUNTO
1/2011 vp**

Hallituksen toimenpidekertomus vuodelta 2010

Perustuslakivaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 17 päivänä toukokuuta 2011 lähettänyt hallituksen toimenpidekertomuksen vuodelta 2010 (K 2/2011 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi perustuslakivaliokuntaan ja ulkoasiainvaliokuntaan ja samalla määrännyt, että pysyvien erikoisvaliokuntien on annettava asiasta lausunto perustuslakivaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- osastopäällikkö Tuija Oivo, johtaja Anssi Paasivirta, teollisuusneuvos Marja-Riitta Pihlman ja työmarkkinaneuvos Kimmo Ruth, työ- ja elinkeinoministeriö
- ylitarkastaja Ritva Partinen, sosiaali- ja terveysministeriö
- kehittämisspäälikkö Jukka Mäittälä, Työterveyslaitos
- VTT, hankekoordinaattori Anu Suoranta, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry
- asiantuntija Marja Tallavaara, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Työelämä- ja tasa-arvovaliokunta on käsitellyt hallituksen toimenpidekertomuksen työelämä- ja tasa-arvovaliokunnan ehdotuksesta hyväksyttyjen eduskunnan lausumien osalta. Lausumista yksi kuuluu oikeusministeriön, yksi valtiovarainministeriön ja seitsemän sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalaan. Kaksikymmentä lausumaa kuuluu työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalaan. Valiokunta esittää hallituksen selvitysten johdosta seuraavat huomautukset.

Poistettavat lausumat

Valiokunta katsoo, että seuraavan lausuman johdosta suoritettavat toimenpiteet ovat riittäviä tai lausuma on muutoin käynyt tarpeettomaksi ja se voidaan poistaa:

- *Työnantajan ja henkilöstön välinen yhteistoiminta kunnissa* (HE 267/2006 vp)

Säilytettävät lausumat

Hallitus on kertomuksessaan esittänyt seuraavien lausumien osalta, etteivät ne enää anna aiheutta toimenpiteisiin. Valiokunta ei yhdy hallituksen näkemykseen vaan katsoo, että lausumat

ovat edelleen tarpeellisia ja ne tulee säilyttää kertomuksessa.

Maatalousyrittäjien työterveyshuollon kehittäminen (HE 132/2006 vp)

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen (Melan) tehtävä seurata ja tarvittaessa huolehtia tilakäynneistä vakinaistettiin kertomusvuoden alusta. Samana vuonna tilakäyntien määrä laski hyvän työterveyshuoltokäytännön edellyttämästä noin 5 000 tilakäynnistä reiluun 3 600 tilakäyntiin, mutta moniammatillisten tilakäyntien osuus nousi lähes 80 %:iin ja maatalouden asiantuntijoiden yksin tekemien tilakäyntien osuus jäi alle 4 prosenttiin.

Maatalous on työkyvyttömyyseläke-, tapaturma- ja ammattitautitilastojen perusteella hyvin riskialtis elinkeino. Työtapaturmasuhde on yli kaksinkertainen palkansaajiin verrattuna. Työn fyysisen kuormittavuuden ja sitovuuden lisäksi maatalouden ja maaseudun ammateissa myös työn henkinen kuormittavuus on lisääntynyt.

Huolimatta maatiloilla tehtävän työn vaarallisuudesta ja työterveyshuoltoon liittyville annettavista tapaturmavakuutusmaksuallennuksista vain 39 % maatalousyrittäjistä on liittynyt työterveyshuoltoon. Tapaturmien ja ammattitautien torjunnassa työterveyshuolto ja erityisesti työolosuhteiden selvittäminen ovat keskeisessä asemassa.

Valiokunta pitää tärkeänä, että moniammatillisesti tehtyjen tilakäyntien osuus on kertomusvuonna noussut merkittävästi. Huolestuttavaa kuitenkin on, että työterveyshuoltoon on liittynyt vain vajaat 40 % maatalousyrittäjistä ja tilakäyntien määrä on laskenut niin, että noin neljännes (1 400) hyvän työterveyshuoltokäytännön vaatimista tilakäynneistä jäi tekemättä.

Valiokunta korostaa, että toimenpiteitä maatalouden työterveyshuollon kattavuuden parantamiseksi tulee tehostaa ja tilakäyntien määrä ja laatu vakiinnuttaa hyvän työterveyshuoltokäytännön mukaiselle tasolle. Valiokunta pitää tarpeellisena, että maatalouden työterveydenhuollon kehittymistä seurataan edelleen hallituksen kertomuksissa.

Työelämäselonteosta johtuvat toimet (VNS 4/2004 vp)

Hallituksen kertomuksessa esitetään poistettavaksi työelämäselonteon johdosta hyväksytyn 7. lausuman kaksi kohtaa, joista toinen koskee vammaisuuksien työllistymistä ja toinen lähetettyjä työntekijöitä.

Työelämä- ja tasa-arvovaliokunta on käsitellyt ehdotusta niiden poistamisesta vuoden 2009 hallituksen toimenpidekertomuksesta antamassaan lausunnossa (TyVL 12/2009 vp) ja katsonut niiden olevan edelleen tarpeellisia. Hallituksen kertomuksessa vuodelta 2010 ei ole esitetty mitään uusia toimenpiteitä, jotka olisivat johtaneet lausumien toteutumiseen. Näin ollen valiokunta toistaa lausuntonsa, jonka mukaan lausumat ovat edelleen tarpeellisia.

Vuoden 2010 työllisyyskertomus

Julkisesta työvoimapolitiikasta annetun lain 1 luvun 6 §:n nojalla työ- ja elinkeinoministeriö antaa vuosittain julkisen työvoimapolitiikan tavoitteiden toteutumista sekä työvoimapolitiikan tilaa ja kehitystä koskevan työllisyyskertomuksen käytettäväksi hallituksen toimenpidekertomuksen oheisaineistona.

Valiokunnan käsityksen mukaan työllisyyskertomus vuodelta 2010 sisältää erinomaisen tietopaketin työllisyystilanteen kehityksestä ja toteutetuista työvoimapolitiikasta toimenpiteistä. Siitä saa hyvän kokonaiskuvan hallituksen harjoittamasta työllisyyspolitiikasta ja sen tuloksista.

Talouden ja työllisyyden kehitys

Työllisyyden kasvu ei tuotannon ajoittaisesta vahvasta kasvusta huolimatta ole päässyt Suomessa ripeään vauhtiin. Vuoden 2010 lopussa työllisten määrä oli vuoden 2005 joulukuun tasolla. Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen mukaan työttömyysaste oli 8,4 % eli 0,1 prosenttiyksikköä edellisvuotista suurempi.

Hallituksen toteuttaman elvytyspolitiikan ansiosta työttömyyden arvioidaan jääneen merkittävästi alemmalle tasolle, kuin missä se ilman tukitoimia olisi. Työvoima- ja koulutuspolitiik-

kaa vahvistettiin erityisesti nuorten työttömyyden vähentämiseksi ja koulutuksen kehittämiseksi. Työvoimapolitiittisia aktiivitoimenpiteitä kohdennettiin työttömyyden pitkittymisen ehkäisemiseksi.

Valiokunta pitää hallituksen toimenpiteitä tarkoituksenmukaisina ja hyvinä. Valiokunta muistuttaa kuitenkin, että talouskasvun elpyessä työttömyys alenee hitaasti. Valiokunta pitää välttämättömänä, että toimenpiteitä työttömyyden torjumiseksi ja työllisyysasteen nostamiseksi jatketaan. Erityisen tärkeänä valiokunta pitää toimenpiteitä nuorten työllisyyden edistämiseksi ja pitkäaikaistyöttömyyden ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi.

Nuorten työllisyys

Nuorten alle 25-vuotiaiden työttömyys kasvoi syksystä 2008 vuoden 2010 kesäkuuhun saakka voimakkaasti. Sen jälkeen nuorten työttömyys on laskenut kohtuullista vauhtia, mutta on kuitenkin edelleen korkealla tasolla. Työttömänä oli vuonna 2010 keskimäärin 33 300 alle 25-vuotiaasta nuorta.

Vuoden 2010 talousarviossa ja lisätalousarviossa työ- ja elinkeinoministeriön sekä opetus- ja kulttuuriministeriön pääluokkiin suunnattiin merkittävää lisärahoitusta. Nuorten työttömyyttä torjuttiin tarjoamalla nuorille työvoimapalveluita yhteiskuntatakuu-toimintamallin mukaisesti. TE-toimisto laatii työttömän nuoren kanssa työllistymissuunnitelman kahden viikon kuluessa työnhaun alkamisesta. Suunnitelmaa tarkennetaan noin kuukauden kuluessa, ja nuorelle tarjotaan työllistymistä edistäviä palveluja ennen kuin työttömyys on kestänyt 3 kuukautta.

Vuonna 2010 kolmen kuukauden keston ylitti 19,1 % nuorten työttömyysjaksoista. Työllistymissuunnitelma tehtiin 77 %:lle työttömistä nuorista. Nuorten aktivointiaste oli noin 34 %.

TE-toimistojen tulostavoitteena vuodelle 2011 on, että enintään 17 % nuorten työttömyysjaksoista ylittää 3 kuukautta. Valiokunta pitää tavoitetta tarpeellisenä, mutta korostaa, että nuorten kohdalla jo 3 kuukauden työttömyys voi johtaa työttömyyden pitkittymiseen. Tavoitteen

na tulisi olla, että kaikki nuorten työttömyysjaksot jäävät lyhyemmiksi kuin 3 kuukautta.

Valiokunta pitää yhteiskuntatakuun toimintamallia hyvänä ja tarpeellisenä. Mallia tulee kuitenkin kehittää vastaamaan entistä paremmin nuorten yksilöllisiin tarpeisiin. Työvoimahallinnon perinteiset ja osin kaavamaiset tuki- ja toimenpidemallit eivät kaikilta osin saavuta nuoria, jotka ovat varttuneet toisenlaisessa todellisuudessa kuin vanhempansa. Valiokunta pitää tärkeänä, että nuorille tarjottavia työllistämis- ja koulutuspalveluita kehitetään ennakoluulottomasti nuorten elämän todellisuudesta ja tarpeista lähtien.

Valiokunta kiinnittää erityistä huomiota kokonaan vailla ammatillista tutkintoa oleviin nuoriin ja nuoriin, jotka ovat palvelujärjestelmien ulkopuolella ilman työ- tai koulutuspaikkaa. Joidenkin arvioiden mukaan Suomessa on jopa kymmeniätuhansia nuoria, jotka eivät kouluttau- du, eivät käy työssä eivätkä saa sosiaalietuuksia. Osa heistä on syrjäytyneitä, mutta osa jää työelämän ja palvelujärjestelmien ulkopuolelle muista syistä. Etenkään näitä nuoria ei tavoiteta eikä voida auttaa perinteisillä koulutus- tai työvoimapalveluilla. Heille tulee järjestää kohdennettuja ja asiakaslähtöisiä tukipalveluja, jotka räätälöidään juuri heidän tarpeisiinsa. Valiokunta painottaa, että yhteiskunnalla ei ole varaa hukata yhtään nuorta, vaan pienenevät ikäluokat on saatava kokonaisuudessaan aktiivisiksi yhteiskunnan jäseniksi.

Pitkäaikainen työttömyys

Pitkäaikaistyöttömyys on pahentunut kertomusvuonna. Yhtäjaksoisesti yli vuoden työttömänä olleita oli vuonna 2010 keskimäärin 54 500 henkilöä. Määrä lisääntyi edellisestä vuodesta 12 800 henkilöllä. Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä oli noin viidennes. Myös työttömyyden keskimääräinen kesto pitkittyi edelliseen vuoteen verrattuna. Määrällisesti eniten pitkäaikaistyöttömiä on vanhemmissa ikäluokissa.

Pitkäaikaistyöttömyyteen on pyritty vaikuttamaan tukemalla työnhakua ja työhön valmentautumista sekä järjestämällä koulutusta, tukityöl-

listämistä ja julkisia työpaikkoja. Toimenpiteillä ei kuitenkaan ole pystytty ehkäisemään pitkäaikaistyöttömyyden kasvua.

Maaliskuussa 2011 TE-toimistoissa oli jo 144 000 pitkä- tai toistuvaistyötöntä, joilla oli pysyviä vaikeuksia työllistyä avoimille työmarkkinoille. Uhkana on, että pitkäaikais- ja toistuvaistyöttömyyden aiheuttamat ongelmat kärjistyvät entisestään ja monet työttömät ajautuvat kokonaan työmarkkinoiden ulkopuolelle. Kokemukset viime vuosikymmenen lamasta ja avoimen työttömyyden nousun seurauksista ovat varoittavia. Kaikkia silloin työttömiksi jääneitä ei ole vielä kukaan saatu kunnolla takaisin työmarkkinoille. Jo kuuden kuukauden työttömyys johtaa monella negatiivisten elämäkokemusten kasaantumiseen ja työelämän ulkopuolelle jäämiseen.

Valiokunta tähdentää, että pitkäaikais- ja toistuvaistyöttömyyteen tulee puuttua yhtä tehokkaasti ja suunnitelmallisesti kuin nuorten työttömyyteen on puututtu. Työvoimapolitikan tulee kohdentaa työttömien tarpeiden mukaan ja heille tulee tarjota yksilöllistä palvelua työllistymisen tukemiseksi. Ongelmien sijaan tulee tarkastella työnhakijan vahvuuksia, kuten kokemusta, koulutusta, ammattitaitoa ja olemassa olevaa työkykyä, ja vahvistaa hänen mahdollisuuksiaan vastata työnantajien työvoimatarpeeseen.

Hallituksen on turvattava riittävät resurssit työvoimapolitiikan, kuntien sosiaalityöhön ja kuntoutukseseen työtöimintaan sekä muulle työelämäosallisuuden mahdollistavalle pitkäkestoiselle tuetulle työlle tai työtöiminnalle. Määrärahasossa tulee ottaa huomioon pitkäaikaistyöttömyyden kehitys. Koulutus- ja sijoitustoimet saattavat olla ratkaiseva tekijä, joka auttaa työttömän takaisin työmarkkinoille. On tärkeää, että myös pitkään työmarkkinoilta poissa olleita ja ikääntyneitä työnhakijoita ohjataan sellaisiin työmarkkinatoimenpiteisiin, jotka ylläpitävät ja lisäävät heidän ammattitaitoaan ja jopa nostavat heidän koulutustasoaan.

Työvoimapolitiikan määrärahat

Vuonna 2010 työllistämisen, koulutus- ja erityis-

sä 588 miljoonaa euroa. Käyttämättä jäi runsaat 50 miljoonaa euroa, mikä on 8,6 % käytettävissä olleesta määrärahasta. Osasyynä käyttämättä jättämiseen oli määrärahapäätöksen viivästyminen. Vuoden 2011 talousarviossa määrärahaa on runsaat 535 miljoonaa euroa eli lähes saman verran kuin viime vuonna käytettiin.

Vuoden 2011 määräraha on valtioneuvoston päätöksellä jaettu ELY-keskuksille, jotka voivat kohdentaa määrärahoja työvoimakoulutuksen hankintaan, työllistämiseen ja työvoimapolitiikan erityisaloihin. ELY-keskukset ovat valtionkunnan saaman selvityksen mukaan sitoneet määrärahoja tänä vuonna etupainotteisesti. Sidonta-aste on kuusi prosenttiyksikköä korkeammalla tasolla kuin edellisenä vuonna vastaavana aikana. Etupainotteisen käytön vuoksi ELY-keskukset eivät ilman tietoa lisärahoituksesta pysty reagoimaan työllisyystilanteen muutoksiin ja järjestämään nopeasti aktiivitoimenpiteitä.

Valiokunta kiirehtii toimenpiteitä ELY-keskusten määrärahan riittävyyden turvaamiseksi. ELY-keskusten ilmoittama lisämäärärahan tarve on runsaat 20 miljoonaa euroa. Lisämäärärahojen tulisi olla ELY-keskusten käytössä mahdollisimman pian, jotta ne pystytään käyttämään.

Valiokunta toistaa valtioneuvoston kehyksistä antamassaan lausunnossa (TyVL 7/2010 vp) esittämänsä näkemyksen tarpeesta kehittää aktiivisen työvoimapolitiikan määrärahojen budjetointia siten, että työvoimahallinto pystyy tarvittaessa toimimaan nopeasti ja estämään työttömyyden pitkittymisen.

Äkillisten rakennemuutosten alueet

Globalisaatio ja tuotantorakenteen muutokset voivat aiheuttaa odottamattomia äkillisiä muutoksia ja vakavia uhkia alueiden kehitykselle erityisesti silloin, kun jokin toimiala vähentää merkittävästi työpaikkoja tai lopettaa kaikki tuotantoyksikkönsä alueella.

Valtioneuvosto voi nimetä tällaisen alueen tai toimialan äkilliseksi rakennemuutosalueeksi, jolloin alueelle tai toimialalle valmistellaan ELY-keskuksen johdolla suunnitelma kriisin hoitamiseksi yhteistyössä ministeriöiden, maa-

kunnan liiton ja alueen kuntien kanssa. Vuonna 2010 ei nimetty uusia rakennemuutosalueita, mutta annettiin jatkoaikaa Varkauden, Heinolan ja Kajaanin alueille. Lisäksi valtioneuvosto nimesi meriteollisuuden äkillisen rakennemuutoksen toimialaksi vuoden 2012 loppuun saakka.

Paikkakuntakohtaisten äkillisten rakennemuutosten hoidosta on saatu hyviä tuloksia. Kokemusten perusteella työ- ja elinkeinoministeriössä on kehitetty myös uusia rakennemuutosten hoitomalleja esimerkiksi rakennemuutoksen ennakoivaa hoitoa ja laajojen kokonaisia toimialoja tai klustereita koskevien rakennemuutosten hoitoa varten.

Valiokunta pitää tärkeänä, että valtiolla on koko ajan käytettävissään riittävästi varoja ja keinoja, joilla voidaan nopeasti auttaa äkillisen rakennemuutoksen kohteeksi joutuneita alueita. Valiokunta korostaa toimenpiteiden ripeää aloittamista. Nopeilla toimilla uusien työpaikkojen luomiseksi lyhennetään irtisanottujen työttömyysaikaa ja parannetaan perheiden mahdollisuuksia jäädä paikkakunnalle, mikä puolestaan luo edellytyksiä terveen väestörakenteen säilymiselle ja alueen työvoimatarpeiden tyydyttämiseksi pitkällä tähtäimellä.

Työn tekemismuotojen muuttumisen vaikutukset lainsäädäntöön

Kaikista palkkatyösuhteissa työskentelevistä viidennes ja naisista kolmannes työllistyy nykyisin muussa kuin vakituisessa ja kokoaikaisessa työssä. Osa-aikatyön lisäksi työtä teetetään määräaikaisena kokoaikatyönä, määräaikaisena osa-aikatyönä ja vuokratyönä. Lisäksi palkansaajien ja yrittäjien väliin on syntynyt merkittävä itsensä työllistävien ryhmä. Työllistyminen muuhun kuin jatkuvaan, kokoaikaiseen työhön ei ole enää uusi ilmiö Suomen työmarkkinoilla, vaan sen voidaan katsoa vakiintuneen kahden viime vuosikymmenen aikana.

Osa-aikatyö

Työn teettäminen osa-aikatyönä on yleistä erityisesti vähittäiskaupassa sekä majoitus- ja ravitsemistoiminnassa. Vuonna 2010 vähittäiskau-

passa työllistyi osa-aikaisesti 51 200 ja majoitus- ja ravitsemisalalla 23 200 ihmistä. Osa-aikatyön teettäminen on yleistynyt myös kunnissa. Kunta-alan kuukausipalkkaisista 16 % työllistyy osa-aikaisesti esimerkiksi koulunkäyntiavustajana, sairaan-, lähi- tai perushoitajana taikka siivoojana.

Osa-aikatyötä tehdään monista syistä. Matalapalkkaisilla palvelualoilla kaksi merkittävintä syytä ovat kokoaikatyön puute ja opiskelu. Viime vuonna 40 % osa-aikaisista myyjistä, myymäläkassoista, tarjoilutyöntekijöistä ja siivoojista teki osa-aikatyötä, koska kokoaikatyötä ei ollut tarjolla.

Työn tuottamasta matalasta toimeentulosta kertoo se, että myymäläkassoina työskentelevistä 61 % teki viime vuonna töitä alle 31 tuntia viikossa. Korkeintaan 30 tuntia viikossa työtä tekevien myyjien keskiansio oli 984 euroa kuukaudessa vuonna 2009. Kokoaikaisen työn puutteen johtuva osa-aikatyö on suurimpia syitä työtä tekevien köyhyysen Suomessa.

Työsopimuslain 2 luvun 5 §:n mukaan työnantajalla on velvollisuus tarjota lisätyötunteja osa-aikatyöntekijöille. Käytännössä laki ei kuitenkaan näytä toimivan, mistä kertoo se, että liki kaikissa isoissa kauppaketjuissa osa-aikatyöntekijöiden määrä työvoimasta on noin 70–80 %.

Valiokunta pitää tärkeänä, että hallitus selvittää keinoja, joilla lain noudattamista parannetaan ja perusteetonta osa-aikatyön teettämistä vähennetään.

Itsensä työllistäminen

Itsensä työllistäjä -käsite kuvaa varsin monimuotoista toimijoiden kenttää, johon kuuluvat niin toimeksiannoilla työskentelevät, ammatinharjoittajat, yksinäisyrittäjät kuin freelanceritkin. ILO:n määritelmän mukaan sillä tarkoitetaan sellaisia työntekijöitä, jotka tarjoavat työtään tai palvelujaan toisille henkilöille kulloisenkin sopimuksen mukaisesti mutta ovat samanaikaisesti riippuvaisia näistä työn teettäjistä.

Työntekijän työmarkkina-asema muuttuu merkittävästi, kun hän siirtyy tai hänet siirretään palkkatyöstä itsensä työllistäjäksi. Usein kyse on työn tehostamisesta tai tehtävien ulkois-

tamisesta, jonka seurauksena työntekijä jatkaa entisiä töitään työsuhteen sijasta toimeksiantotms. sopimussuhteessa. Tällaisilla toimeksiantoilla työllistyvät ovat vain hieman itsenäisempiä kuin työn teettäneen yrityksen palkkatyösuhteinen henkilöstö.

Työmarkkina-aseman muutoksessa itse työsuoritus pysyy usein samana, mutta työn teettämiseen ei enää sovelleta työehtosopimusta ja itsensä työllistäjän työttömyys-, eläke- ja muu sosiaaliturva ovat merkittävästi heikompia kuin palkansaajalla. Toimeksiantajastaan taloudellisesti riippuvaisella itsensä työllistäjällä on huonot mahdollisuudet neuvotella työnteon ehdoista, sopimuksista ja palkkioista toimeksiantajan kanssa, eikä lainsäädäntö mahdollista kollektiivista neuvottelemista palkoista ja työehdoista.

Suuri joukko omaa osaamistaan myyvistä freelancereista tai muista itsensä työllistäjistä ei täytä aidon yrittäjyyden tunnusmerkistöä: yrittäjärisikin vastapainoksi ei ole tarjolla mahdollisuutta vaurastumiseen. Tulot jäävät usein alle palkkatyössä aiemmin ansaitun, minkä vuoksi esimerkiksi sosiaaliturvan perustana oleva YEL-vakuutus otetaan vain minimityötulolle. Itsensä työllistävien köyhyysaste on noin 17 %, kun palkansaajien köyhyysaste liikkuu noin 3 %:ssa.

Lainsäädännön muutostarpeet

Suomen työ- ja sosiaalilainsäädäntö perustuu edelleen pitkälti vakituiselle, kokoaikaiselle työlle. Monien etuuksien määräytymisperusteet

ovat merkittävästi paremmat vakituisessa, kokoaikaisessa työssä kuin osa-aikaisessa tai määräaikaisessa työsuhteessa. Erityisen ongelmallinen on itsensä työllistäjien asema, koska lainsäädäntö ja sosiaaliturvajärjestelmä rakentuvat palkansaajien ja yrittäjien määritelmien varaan eivätkä ne tunnista itsensä työllistäjiä ja heidän tarpeitaan.

Valiokunta pitää tärkeänä, että hallitus selvittää uusista työn teettämistavoista aiheutuvat lainsäädännön muutostarpeet ja ryhtyy toimenpiteisiin lainsäädännön korjaamiseksi siten, että työn tekemisen tavasta riippumatta kaikkia kohdellaan yhdenvertaisesti. Selvittää tulee esimerkiksi vuosiloma-, vuorotteluvapaa- ja työttömyysturvajärjestelmien sekä kilpailulainsäädännön yhteensopivuus muuttuneiden työn teettämisen tapojen kanssa. Samalla tulee huolehtia siitä, että työ-, sosiaali- ja verotuslainsäädännössä noudatetaan yhteneväisiä tulkintaperiaatteita ja että järjestelmä mahdollistaa työmarkkina-aseman joustavan vaihtamisen ja työn tekemisen myös samanaikaisesti erilaisissa työ- ja toimeksiantosuhteissa.

Lausunto

Lausuntonaan työelämä- ja tasa-arvovaliokunta esittää,

että perustuslakivaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

Helsingissä 22 päivänä kesäkuuta 2011

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Jukka Gustafsson /sd	Elisabeth Naucélér /r
vpj.	Anne-Mari Virolainen /kok	Annika Saarikko /kesk
jäs.	Markku Eestilä /kok	Mikko Savola /kesk
	Sanni Grahn-Laasonen /kok	Eero Suutari /kok
	Anna Kontula /vas	Katja Taimela /sd
	Merja Kuusisto /sd	Jani Toivola /vihr
	Jari Lindström /ps	Maria Tolppanen /ps.
	Lea Mäkipää /ps	

Valiokunnan sihteerinä ovat toimineet

valiokuntaneuvos Ritva Bäckström,
neuvotteleva virkamies Marjaana
Kinnunen.